

i disse Forsvarslove, vi behandle, i, hvorledes de militære Kræfter skulle benyttes i Tilfælde af, at vi staa ligeoverfor en Land- og Sømagt, der er os overlegen. Ivertimod, mine Herrer, vore Krav om Koncentrering gaa snarere i stigende Retning; thi den Beslutning, vi vedtog i 1876 om Foraaret, udelukker kun den permanente Befæstning omkring Kjøbenhavn og forlanger et Støttepunkt i Sylland, men den giver isøvrigt frie Hænder. Der ligger deri en Svækkelse af den Tro, man havde i 1874—75 om at kunne forhindre en Landgang. Dog selv i 1874—75 ville de Herrer finde i den dengang strevne Betænkning, at man ingenlunde mente, at man, naar et Landgangsforføj var mislykkedes, skulde lægge Hænderne i Skjødet. Vi talte om en større Meduit for Hæren, idet man dog haabede at kunne udskyde Tanken til en fjernere Fremtid, vi talte om et Anlæg paa Stignæs ved Flaadestationen, for at vi kunde have friere Bevægelser for Hæren til at fortsætte Kampen. Det er dog en Selvsølge, at Ordet „naturlig Hæstning“ ikke er saaledes at forstå, at man, fordi Udenværterne vare tagne og et Landgangsforføj lykkedes, derfor skulde opgive Kampen. Derfor noget Menneſke havde yttret det med et eneste Ord under de Forhandlinger, vi have havt om disse Love, som jeg har havt med at gjøre, at det skulde være Ansværsen om vort Forsvar og af vor Pligt til at forsvare Landet, saa havde han nødet mig til en kraftig Protest. Men denne afblegede Udtalelse er aldrig fremkommen, at, fordi Udenværterne vare tagne, kunde vi ikke forsvare os; tvertimod, det fremgaar tydeligt af vor Udtalelse: „Selvsølgelig fortsætte vi Forsvaret.“ Jeg maa derfor sige, at den Fortolkning med Hensyn til Forsvarsplanen, som det ærede Medlem nu har fremført som sin Stilling, maa han gjerne vedtjende sig som sin, men den har aldrig været min, hverken i Ord eller Tanke. Det ærede Medlem sagde dernæst: Vi maa holde paa Sylland, bort fra Kjøbenhavn! Jeg maa bede om en nærmere Forklaring af det nye Standpunkt, som det ærede Medlem indtager. Jeg skal nemlig sige, at i det første Aar af de tre — og det er kun i tre Aar, at vi have havt Forsvarsforanstaltningerne fremme til Forhandling — da sagde vi om Sylland: „En befæstet Plads i Sylland maa antages at være et vigtigt Led i den hele Forsvarsplan.“ (Tillæg B. Sp. 1029). Det er altsaa ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at vort Vaab om at kunne holde Hænen hævet i Sylland dengang var afbleget. Vi udtalte det som et vigtigt Led i vort Forsvar, og vi belagde dette med et Forslag om 2 Mill. Kr. Det andet Aar udtalte vi affurat det Samme og udtrykte det med samme Tale i vort Forslag, og det tredje Aar vare vi naaede saa vidt, at vedkommende Ordfører kunde sige til Høire og til os Alle her i Salen, „vi ere enige om en Række Punkter og imellem denne Række Punkter, han

erklærede sig enig om, var der, som han udtrykte sig, endogsaa Enighed tilveiebragt om en mindre fast Befæstning i Sylland.“ Man var affaa gennem disse 3 Aars Forhandlinger naaet til fra alle Sider, gaende ud fra den Eventualitet, der er omtalt i begge Numreringer til de foreliggende Forslag: alle Partier, alle Afstygninger naaede til Enighed med Hensyn til Sylland for dette Tilfældes Styld og om denne Befæstning paa to Millioner. Nu bygge de ærede Ministre paa denne Enighed og foreslaa under selvsamme Eventualitet en befæstet Plads i Sylland, affurat som vi. Og hvad gjør saa det ærede Medlem, som har været Medlem af Udvalget. Han accepterer det første Aars Arbejde ved sin Understrift. De to følgende Aar er han Medlem af Udvalget og er med til at tilveiebringe Enighed om denne Sag gennem alle Fraktioner, og saa kommer han nu og siger: Hold fast paa Sylland, væk fra Kjøbenhavn. Nu beder jeg det ærede Medlem sige os, hvad vil han have istedetfor denne gennem 3 Aar tilveiebragte Enighed mellem alle Partier, som er konstateret af hans egen Ben fra Stege. Hvad fortaar han ved dette: hold fast paa Sylland? Hvorledes skal det udtrykkes i militære Love, i den eventuelle Forsvarsplan? I hvilken Grad fraviger det ærede Medlem sit tidligere Aarige Standpunkt i denne Sag, og i hvilken Grad fravige hans Vaabenfæller, som her have afbrødt mig, og de ærede Medlemmer fra Bogenſe (Verntſen) og Nibe (V. Holm), deres Standpunkter? Lad os faae det frem. Det er muligt, at der er gaaet et Lys, noget Genialt op for de Herrer, som mulig kunde bringe os til at changere i denne vor gamle Stilling. Men, mine Herrer! Fortolkning og Vortfortolkning, det er Et, og et virkelig positivt Standpunkt i denne Sag, er noget Andet. Lær jeg spørge de Herrer, hvori ligger Changeringen fra min Side? Jeg beder de Herrer om Forklaring. Jeg beder dem ikke om Tale; det kunne vi faae for Meget af, men om Dokumentation. Ja, maaffe jeg, endnu inden jeg kommer dertil, tør sige, at, da et Forslag fra det ærede Medlem fra Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) var til Forhandling, og han motiverede det ved, at Sjælland burde ophørt at være Midtpunkt for Rigets Forsvar, stemte vi alle paa 5 nær derimod, ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds. Men, som sagt, Sylland have vi givet samme Udtryk, vi have holdt paa Sylland i samme Grad og, efter det nævnte ærede Medlems Mening som Ordfører, opnaaet Enighed. Denne Enighed om Sylland er nu accepteret i det foreliggende Forslag. Nu mener det ærede Medlem fra sit nye Standpunkt at kunne angribe ogsaa dette; men det er muligt, at han, naar han erklærer, at han staa paa et nyt Standpunkt, kan bringe noget Nytt ind i Forhandlingerne, det gjentager jeg, og faae os Alle med. Med Hensyn dernæst til det ærede Medlems Forskj-